

A sátán négy kedvelt taktikája

Minden mérkőzésben, így a szellemi harcban is fontos, hogy kiismerjük az ellenfél taktikáját.

1. Megtévesztés

Jézus figyelmeztetése szerint a sátán „hazug, és a hazugság atyja” (Jn 8,44). Üres ígéretekkel ámítja az embert. Azt hazudja, hogy boldogabbak leszünk, ha elkövetünk valamilyen bűnt vagy megtagadjuk az igazságot. Ám bármilyen örömet hoz is a bűn, az öröm csak egy ideig tart, azután elmúlik. Viszont szinte minden bűnös cselekvésből súlyos szenvedések fakadnak. Sokszor tapasztaljuk ezt, mégis felülünk a hitegetésnek.

Megtéveszt azzal is, hogy bonyolítja a dolgokat, különösen a gondolatainkban. Így próbálja elhomályosítani az alapvető igazságot kétes tetteinkkel kapcsolatban. Sugallatára körmönfont kibúvókat keresünk: különféle nehézségeket, kivételeket, esetleges szívfacsaró következményeket hozunk fel annak igazolására, hogy amit teszünk, helyes és jó.

A szavak manipulálásával is megtéveszt. Így lesz a magzat feldarabolása és megölése „reproduktív szabadság”, a paráznaság „együttélés”, a fajtalanság „meleg életstílus”. Ragyogó hitünk ősi bölcsessége így válik „sötétséggé” és „tudatlansággá”, a házasság több ezer éves intézményének újradefiniálása pedig a „házasság szabadságává”. A sátán csúsztatásai nyomán könnyebben mondjuk, hogy „nem olyan súlyos” az, amit Isten bűnnek nevez.

Az infomációözön is a sátáni megtévesztés eszköze. Az információ nem azonos az igazsággal. Lehet adatokat ravaszul úgy összeállítani, hogy hamis megállapításokat támasszanak alá. Lehet tényeket és számokat úgy hangsúlyozni, hogy elsikkadjanak a másik oldal igazságai. Így az önmagában igaz információ is a megtévesztés eszköze lehet. A hírközlő média és más hírforrások sokszor azzal gyakorolják leginkább a hatalmukat, amiről hallgatnak.

2. Megosztás

A sátán neve görögül diabolosz, a *diaballein* igéből, ami azt jelenti: szétdobálni. Jézus viszont szenvedése előestéjén azért könyörgött, hogy egyek legyünk (ld. Jn 17,22). Imája és a kereszten véghezvitt műve arra irányult, hogy megszüntesse a sátántól eredő széthúzást.

A sátán megosztó tevékenysége a saját lelkünkben kezdődik. Egymásnak feszülnek nemes, alkotó, jó szándékaink és alantas, bűnös, romboló indulataink. E küzdelemben sokszor úgy érezzük, kettészakadunk – ahogy Pál apostol írja: „nem a jót teszem, amit akarok... bár a jót szeretném tenni, a rosszra vagyok készen.” (Róm 7,19-21) A benső megosztás a sátán műve. Jézus pedig a Lélek szerinti élettel ajándékoz meg, amelyben megszűnik a meghasonlás (Róm 8).

A belső egységünk elleni támadás számos külső megosztottságban gyűrűzik tovább. A széthúzást sok minden táplálja: harag, régi sérülések, neheztelés, félelmek, félreértések, kapzsiság, gőg, erőszakosság, türelmetlenség – s a sátán alaposan kihasználja valamennyit. Azt sugallja, hogy tökéletesebb, kíváncsibb embereket keressünk; ezért aztán sokan elhagyják házastársukat, családjukat, templomi közösségüket, abban a hiú reményben, hogy máshol tökéletesebb embereket és helyzeteket találnak.

A sátán célja mindig az, hogy széthúzást idézzon elő bennünk és körülöttünk. Jó, ha felismerjük, hogy bármi miatt küzdünk másokkal, valójában egyetlen közös ellenségünk van, aki egymás ellen akar fordítani és tönkre akar tenni valamennyiünket. „Nem annyira a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek és

hatalmasságok, ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságoknak gonosz szellemei ellen.” (Ef 6,12) A torzsalkodók mindjárt kibékülnek, ha az ajtajuknál fegyveres rablót meglát. Vegyük észre a rablót, és tegyük félre a jelentéktlenebb viszálykodásokat!

3. Elterelés

Legfőbb célunk Isten és a ránk váró mennyei boldogság. A sátán mindent megtesz, hogy e legfőbb, igazi célunktól eltereljen. Egyeseket túlzottan a világ mulandó dolgai felé fordít: olyan elfoglaltak, hogy nincs idejük imádkozni, templomba menni, lelkileg táplálkozni, a ránk váró örök valóságra gondolni.

Másokat mulandó dolgok miatti félelelmre készítet. Ezer földi dolog miatt nyugtalankodnak, ám közben megfeledkeznek az egyetlen félnivalótól: a ránk váró ítélettől. Jézus így int: „Ne féljete azoktól, akik a testet megölik, a lelket azonban nem tudják megölni! Inkább attól féljete, aki a kárhozatba vetve a testet is, a lelket is el tudja pusztítani!” (Mt 10,28). Vagyis ha egyetlen félelmünk az, hogy el ne veszítsük Istent, akkor egyéb félelmeink megfelelő perspektívába kerülnek, sőt talán meg is szűnnek.

A sátáni elterelés lényege: jelentéktlenebb dolgokra irányítja a figyelmünket, hogy ne azzal foglalkozzunk, ami igazán fontos, vagyis erkölcsi döntéseinkkel és egész életünk irányával. Mindig a legfontosabbat tartsuk hát szem előtt, és ne engedjük, hogy lényegtelen dolgokra terelődjön a figyelmünk!

4. Elkedvetlenítés

Jó, ha a keresztyén ember magas célokat tűz maga elé. A sátán azonban ezt a jót is mérgezni próbálja. A magas célokhoz ugyanis hosszú út vezet. Nem jönnek azonnal a kívánt eredmények. Így a sátán kísértése nyomán könnyen türelmetlenné és szeretetlenné válunk magunkkal és másokkal szemben. Egyesek annyira elkeserednek saját maguk vagy mások miatt, hogy feladják a megszentelődésért folytatott küzdelmet. Mások elhagyják az Egyházat, amiért oly sok hibát látnak tagjaiban. (Mintha valaki otthagyná az edzőtermet, mert ott sok kövér embert lát.)

A sátán azért is tudja kedvünket szegni, mert céljaink általában nem végesek. Mindig lehet tovább fejlődni, többet tenni. Itt lép közbe a sátán. Ha ugyanis lehet többet tenni, azt úgy is felfoghatjuk, hogy mindeddig nem tettünk eleget. Ezzel próbál letörni: azt sugallja, hogy teljesíthetetlen követelményeket állítsunk magunk elé.

Olyan egyszerű dolgokkal is próbálja elvenni a kedvünket, mint a kimerültség, a mindannyiunk által megtapasztalt személyes kudarcok, gyengeségek és sok más akadály, ami hozzátartozik emberi állapotunkhoz és ahhoz, hogy bukott világban élünk, ahol korlátozottak az erőforrások.

A sátán azért akar kedvetlenné tenni és elkeseríteni, hogy feladjuk a küzdelmet. Mesterkedése ellen egyedül az alázat vértel fel. Az alázat az önmagunkkal kapcsolatos igazság elfogadása. Megtanít, hogy lassan, lépésenként haladunk előre; hogy tényleg vannak hibáink, és hogy olyan világban élünk, amely messze nem tökéletes.

Érdemes mindezt alázattal átgondolnunk. Erősebben fogunk Istenre támaszkodni, és egyre jobban fogunk bízni gondviselő segítségében. És érdemes megjegyeznünk a sátán négy gyakori taktikáját. Ha felismerjük, megtettük az első lépést, hogy le is győzzük.